

ELŐFIZETÉSI ÁRA :
 Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.
 Egyes szám 16 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL :
 Nagyvárad, Uri-utca 5. sz.
 LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA NYOMDÁJA.

KAPHATÓ :
 Kiss Dávid, Kutasi D., Pauker Dániel és Sonnenwirth I
 kereskedésében.

AZ ÁLMOK ELLENKEZŐT JELENTENEK.

— A Szigligeti matinéé után. —

Igy álmodta Sipos Orbán
 S jégvirág nőtt lám az orrán.

DE MILYEN LÁRMA!..

De milyen lárma, mily spektákulum!
Egész Nagyvárad forrong, zug, hevül;
(Mint mikor disznóölés van falun,
Vagy uj király a mikor trónba ül.)
Mily felfordulás, édes istenem!
Van olyan, a ki főtetőre áll —
És bámulója van töméntelen,
Ki csak szuszogni tud, az kiabál.
S tudjátok, mért van ez most Váradon?
Mert városatyaválasztás vagyton.

Ez kriminális, rettentő dolog!
Böles *Ehrlich* Náczi mondta így nekem.
S az ő szavára én sokat adok
És a mit ő mond, azt én elhiszem.
Mert képzeljétek, Európa hevül
A gondolatra — s ez nem tout egal —
Hogy ki lesz meg vajj a kettő közül,
Diósi Soma vagy *Komlóssy* Pál?
Komlóssy Pál vagy *Diósi* Soma?
Óh ettől függ most a világ sora.

Hát tudod most már tisztelt olvasó,
Hogy mért forr, s zúg *Grosswardein* ez
napon?
Mért hangzik: Éljen! Vívát! Hoch! Hahó!
A kortes népség mért bömböl vadon?
Mért dáridóztak tegnap éjszaka?
Ma választás van s Európa figyel,
Hogy hány voksot kap *Markovics* Palya,
Hogy Ujvároson *Atzél* mit mivel
E rongy világ nem lesz olyan bajos,
Ha meg lesz egyszer *Sarkadi* Lajos.

Szörnyü idő! Havas szél, fergeget,
Inség, nyomor kél mindenütt nyomán.
Oh hányan vannak szegény emberek,
Kik dideregnek, éheznek talán!
Járvány van bőven, majd a kolera,
Majd difteritisz pusztit gyermeket.
Nem szabadulunk ettől meg soha,
Az isten karja egyre fenyeget.
Majd kolerával üt minket agyon,
Majd városatyaválasztás vagyton.

A «szerénység» az nagyon szép erény,
De kapaszkodni az itten a czél,
Igy nagyra nőhet még sok kis legény.
Hát éljen *Sarkadi*, *Ámánt*, *Aczél*!
S a többi mind, sokáig éljenek!
Mert egytől egyig dicsők ők s nagyok
A mandátumra mind érdemesek,
T. polgártársak, hát szavazzatok!
Hány aspirál rád, tündérszép remény!
A szerénység, az nagyon szép erény.

Föl, föl tehát! az urna készen áll,
S a hány jelölt van, annyi sziv remeg.
A familia voksot szedni jár,
Hogy *városatya* legyen a *gyerek*.
Mert tetszik tudni az is valami,
Az ember mindjárt jobban imponál.
És többre viszi, — be kell vallani,
A zöld asztalnál, hogyha diskurál
S ezért van olyan nagy spektákulum,
Mint mikor disznóölés van falun.

Daráss.

HITELES HIREK.

A kolera nem lépett fel, de azért a bajt ki nem kerültük, felléptek e helyett a városatyajelöltek, még pedig tömegesen.

*
Miért vendéghid? Ezt kérdi mindenki, mikor azon a keserves faállományon átlubiczkol a kispiacra. Hát pedig ennek a dolognak nagyon egyszerű a magya-

rázata. Azért vendéghid, mert ha valakinek vendége van és meg akar tőle szabadulni, akkor csak vezesse át egyszer azon a hidon. Bizonyos lehet benne, hogy azonnal megszökik Nagyváradról.

*
A polgármester a hó miatt Budapesten rekedt és nem tudott hazajönni. Szokoly Tamás és Justh Sándor váltig imádkoznak, hogy miért nem ad az Isten még egy kis havat.

A «*Szigligeti társaság*» legközelebbi matyinéján a terem Sipos Orbán féle kályhával lesz befűtve. — Mint halljuk, az első matiné sikeréhez a szibériai irodalmi társaságok is hidegen gratuláltak.

*

Rósenberg Móssi, városunk jeles tehetségű kortese, vasárnap nem mozdul ki a szobájából.

*

A *váraljai népkör* legközelebb disztagjává választja *Ullmann Izidort* és a Páva udvarán szobrot állít a dicső férfi emlékezetére hóból.

TASZITÓ BÁ' NAGYOTMONDÁSAI.

Mikar *Sal* Ferencz azt mandja, hogy Nagyvárad az otóbbi években sakat haladt, *Justh* Sándor mindig azt mondja, hodj nem todja, *hol van a város haladása?* — Nü hát erről jotja nekem eszembe a szorakozott *Ájzig* esete, a ki aljan szorakozott vált, hodj mikor reggel felkeilt, saha se nem todta, hodj hova tette a roháját. Edjszer aztán mikor este lefeködt, felirta szép sarba a nateszébe: «A nadrág a széken van, a kabát a fogason van, az ing a kályha mögött van és *Ájzig* az ágyban van.» Mikar aztán reggel felkelt, kereste a nadrágot, ott volt a széken, kereste a kabátot, ott volt a fogason, kereste az inget, ott volt a kályha mögött, legotoljára látta a notesében, hodj *Ájzig* az ágyban van. Odamegy az ágyhoz, hát látja, hogy az öres. Meglepetve kiált fel erre, hiszen a notesbe az van irva, hogy *Ájzig* az ágyban van, — hát hol van *Ájzig*? — Épenidj kérdi *Justh* Sándor is, hodj hát hol van a város haladása?

*

Lássátok, lássátok ilyen az élet! Az ember kimegy sétálni egészségesen, és meghalva megy haza.

*

Thodjátok *Klagenfortban* edj papnak a sirkövén következő feliratot olvastam:

«Mi van a másvilágon?»

Hányszor elmondtam én, pedig nem tudhattam.

Most tudom — de el nem mondhatom.»

*

Az én *Kobi* fiamtól kérdezte a vizsgán *Makróczy* professor a következőt:

«Ha a papája kölcsön vesz ezer forintot, azzal az ígérettel, hogy évi 250 frtnyi részletekben vissza fogja fizetni, mennyivel tartozik akkor majd a papája három év mulva.

— *Ezer* forinttal, feleli *Kóbi*.

— De hiszen maga nem ismeri a számtan legegyszerűbb szabályait sem.

— Az meglehet, vágott erre vissza *Kóbi*, de ismerem a papámat.

Zoll iach e zoi lébn.

Dr. SZEMÉLY KÁLMÁN.

Vala jámbor csendes, szorgalmatos, rendes,
Minden feltűnési viszketegtől mentes.
Érdemeivel nem házalt, mint sok stréber,
Akárcsak narancscsal az olasz kucséber.
Csoda hát, hogy mégis újra kandidáltak —
Városatyaságra jó *Személyi* bátyát.

Körülnézett pedig a zavaros lármán.
A nagy küzködésen jó *Személyi* Kálmán.
Sajnálkozva néz az istenadta népre,
Akik törekszenek százan is egy székbe:
S szóla: Nos, hadd legyen több a reménységtek!
Egy megürült széket adok én is néktek!

*

Szólt és sugár csillant okos kék szemében —
S meghalt jó *Személyi*, klasszikusan, szépen.

UJVÁROSI CLAQUESHUTIÁDA.

— Rövid tragédia. —

- Mijét emlegetik Dr. *Dóry*-nek Ujvárosban?
- Dr. *Dóry*nek a jelöltségét emlegetik Ujvárosban.
- Mit szerzett Dr. *Dóry*?
- Dr. *Dóry* érdemeket szerzett.
- Mivel olvassa Dr. *Dóry* a pártok listáját.
- Dr. *Dóry* megvetéssel olvassa a pártok listáját.
- És minek mijéről mondott le dr. *Dóry* Ferencz?
- Dr. *Dóry* Ferencz megválasztatásának reményéről mondott le.

VÁROSATYAJELÖLTEK ALBUMA.

Sarkadi Lajos.

A Sarkadiaknak csak egy konkurrensük van ezen a szép világon — az Ur Isten. Mert a szentírás tanítása szerint mindenütt jelen van az Isten — szintugy mindig és mindenütt jelen van egy Sarkadi. Ez ugyan nem áll a szentírásban, de azért mi nagyváradiak ezt bölcsen tudjuk.

Ha kutatunk az ósidőkben, bizonyára rájövünk, hogy mikor Noé beült a bárkája, közvetlen az özönviz kitörése előtt megállította egy ember:

— Kérem én Sarkady vagyok!

— Örvendek, én meg az öreg Noé. Mi tetszik?

— Tessék engem felvenni a bárkába. Kiváló ajánlatok, kellő kvalifikáció, és hatalmas protectió . . . tessék!

Az öreg Noé mit tehetett egyebet, mint átnézte az irományokat, és látva a sok ajánló levelet és hatalmas protectiót, fölvette Sarkadit a lista . . . azazhogy, a bárkába. És ezen idő óta ugy elszaporodának a Sarkadiak, mint csillagok az égen, és ha valahol üres hivatal, pályázat, vagy bármi erkölcsi vagy anyagi jövedelemmel járó tisztesség van kilátásba, rögtön feltűnik egy Sarkadi és aspirál vagy pályázik, mint a rótt Sarafan a híres lengyel orosz háboru idején.

Ezek után elég talán annyit mondanunk, hogy városatya választás léssen.

Ebből mindenki kitalálhatja, hogy ki akar városatya lenni?

Ki más, mint egy Sarkadi!

Még pedig ezuttal a Lajos, a ki különben a leg-sarkadibb valamennyi sarkadiak között és ugy képzettségénél, mint rokonszenves modoránál fogva méltán is tarthat igényt erre az állásra.

Lehet azonban, hogy Jóska, Náczi meg a többi is fellép a mai napon.

Mert hogy mikor üt ki a muszka háboru vagy mikor pályázik megint egy Sarkadi, azt sohasem tudhatja az ember bizonyosan.

Markovics Pál.

Ha a katonavárosi nebulók volnának a választópolgárok, és ha Markovics bátyánk hithű orthodox volna, és ha nem *Istvánffy* József volna a kortese, — akkor valószínűleg meg is választanák városatyának.

De hát így csak *fellép* Pali bátyánk, — a mi hát szintén valami. Hány ember nem jut odáig sem, hogy fellépjen!

Pali bátyánk különben nem is szerénytelen ember, hiszen csak az akar lenni, a mi Smetka. Smetka tanító, — ő is az. Smetka háziur — ő is az. Smetka városatya hát ő is az . . . akar lenni.

De hát quod licet Smetka — non licet Pali, és ugy van az a csillagokban megírva, hogy Pali bá-

tyánk ne érje utol Smetkát. Ámbátor már magában a törekvés is dicséretreméltó, mert Pali bátyánk mint elvhü, jellemzilárd 48-as hü marad az elvéhez, és föllép minden választásnál. Ennél azonban, sajnos sosem viszi tovább. Egyebekben pedig nyomtathatna már ilyen névjegyeket:

Katonavárosi Markovics Pál

katonavárosi közkatona, elvhü 48-as és örökös városatyajelölt.

Kéretik a mellékelt listával szavazni.

M. P. m. p.

Dr. Tóth Mihály.

Ugy ismeri mindenki, mint szorgalmas, okos és képzett embert — ergó nem vették fel egyik listába sem. Dr. Tóth Mihály nagyon sokat tanult, de ugy látszik, hogy egy tudományhoz még sem ért — a stréberséghez. E nélkül pedig bajosan kandidálják városatyának Nagyváradon, a minthogy nem is kandidáltak. Mindamellet lehet, hogy meg lesz választva, mert hir szerint két kitűnő kortese van: *Rátkay* József és *Propper* N. János.

Dr. Mihelfy Lajos.

Mihelfy Lala — amint barátjai nevezni szokták — fiatal ember, no meg szép is. Ha ehhez hozzávesszük, hogy ügyvéd és esténként eljár a Müllereiba, hát bátran felvethetjük a kérdést, hogy miért ne legyen Mihelfy városatya, mikor például Visontai Somát a szépségeért választották meg Ujvidéken országgyűlési képviselőnek?

Möller Salamon kezdte el a propagandát, megszólítva ez ifju óriást:

— Te aranyas Lala, én nem molaszthatok el az alkalmat, hogy meg ne mondjak neked, hogy te nagyon jól tudsz kalabriaszt játszani, ebből látok, hodj te okos ember vagy. Ha pedig te okos ember vagy, hát miért játszol te kalabriaszt, miért nem vagy te inkább városatya?

Lalának ez szeget ütött a fejébe. Elment Hlatkyhoz és csak ennyit szólt:

— Uram! Tercz és játszom az ujjvárosi városatya-ságra!

Hála Istennek, senki sem mondott erre contrát és így az aranyos Lala most kíváncsian lesi, hogy megnyeri-e a parthiet.

Dióssy Soma.

Dióssy Soma évek óta czegeket fest, tüzet olt és sört iszik. Utóbbi időben azonban nagy dolgokon töri a fejét; először is az Offenbach muzsika ellen kelt ki, hogy az neki nem tetszik, később aztán rájött arra, hogy ő neki csütörtök délután semmi dolga nincs, hát ő akkor lehetne városatya.

Mikor erre a dicső eszmére Soma ur rájött, sietett a Bazárba, de ott olyan ördögös arcczal fogadták, hogy nem merete bevallani szándékát,

Szótlanul és mélyen elgondolkozva ült ott, míg *Weingärtner* Andornak fel nem tűnt a dolog és meg nem szólította;

— Te Soma! Mi bajod van, tán lázad van?

— Még annál is rosszabb!

— Hát talán diphteritisz?

— Még annál is rosszabb.

— Hát talán Offenbach-féle muzsikával adtak neked ez éjjel serenadot?

— Még annál is rosszabb.

Ehrlich Ignác aztán kipréselte belőle, hogy ő városatya akar lenni. Csak úgy a fülbe merete megsugni, *Ehrlich* Ignác aztán visszasugta neki, hogy ő is az akar lenni.

Megállapodtak, hogy ez titokban marad és nem szólnak a dologról senkinek, hanem kölcsönösen támogatják egymást.

Ma aztán *Ehrlich* Ignác Diósyra, Diósy pedig *Ehrlichre* szavaz — és így mindegyiknek lesz egy biztos szavazata.

Weiss Károly.

Ha eddig még nem volna feltalálva a werkli, — akkor feltalálná azt bizonyára valaki, ha egyszer hallaná *Weisz Károlyt* szónokolni.

Beszédét rendesen így kezdi: «Tisztelt uraim! Mit után tehát most már voltaképen valószínűleg, hogy legalább mégis, de általában mégis ámbár, hogyhát állítólag lényegében ez a dolog így áll, tehát ennél fogva mihelyt jóformán ez irányban kétségtelenül néha néha mindenesetre nemkülönben csak azt mondhatom, hogy ilyképen ámbátor, de illetőleg annál is inkább mert hogy hát mégis ekképen nem akarok hosszú lenni».

E mellett minden szónoklata eszibe juttatja az embernek azt a nótát, hogy; «Oh du lieber Augustin!» legalább ilyenformán énekel.

Ha valamely hosszabb beszédje után egy ujságíró megtalálja kérdeni, hogy voltaképen mit akart mondani, akkor *Weisz Károly* vállvonogatva jegyzi meg lakonikus rövidséggel.

— Hát mit tudom én!

Ilyképen bebizonyítva *Weisz Károly* szónoki képességeit rátérhetünk az ő más egyebére is, mert a ki azt hiszi, hogy *Weisz Károly* nem csinál más egyebet, mint csak szónokol, az nagyon csalódik, csinál ő más egyebet is, például nadrágot. És nagyon jó nadrágot, legalább hire van, hogy jó szabó.

E mellett elvhu ellenzéki — és ez szinte szép dolog egy szabótól.

Derék becsületes iparos lévén különben, csaknem bizonyos, hogy megválasztják Ujvároson.

Hogy miért akar ő városatya lenni, azt ő egyszerűen, de nagyon okosan magyarázza meg, mikor azt mondja:

«Higyjete meg, hogy a városházán anyi rongyos dolog van, hogy kell már oda egy jó szabó, a ki megfoltozza ezt az állapotot!»

Azért éljen hát a város foltozója!

Ember Manó.

Megkérdeztük *Istvánfy Józsefet*, hogy van-e nála okosabb ember Várallján.

Azt mondta hogy hogyne! Ott van például *Ember Manó*, — hogy ne vigye el a manó.

Ember ember, de nem minden ember Ember!

Ő a Várallja jó szive és jó tanácsa. Fukar akárcsak *Shylock*, a fogához ver minden garast, — de jó szivü, akárcsak báró *Hirsch*, illetve olyan jó szive volna, ha volna hozzá annyi vagyona, mint báró *Hirschnek*.

Azonkívül számító, és mindenről nyugtát vesz. Talán ha egyszer meghal az emberi kor legvégső határán, nyugtát vesz a halottkémtől is arról az 50 krajczárról, a miért a doktor holtnak nyilvánítja.

Nagy katolikus és nagy patyikus. Csupa a spórolásból nem tart laboranst a patikájában, hanem maga keveri *Móni* bacsit a gyógyszerrel, és ha nincs beteg, csupa spórolásból mindjárt maga is veszi azt be. Mint buzgó katolikus ellensége minden pogányságnak, tehát a vízvezetéknek és artézi kutnak is Ő a *Félix* fürdőből hordatja kocsisával a vizet, és azt issza.

Ecce felléptették *Móni* bacsit városatyának, — de hogy meg is válasszák, — abból bajosan iszik.

Dr. Acsél Béla.

A legszökébb *Herbert*.

Papájának érdemei a zsidó hitközség és a kereskedelem terén elég nagyok arra, hogy azok a fiuban is megjutalmaztassanak.

Ha megválasztatik képviselővé *Dr. Radónak* ágiója alább száll a közgyűlési teremben. Az ő kabátjai t. i. sokkal divatosabb szabásuak, nyakkendői sokkal chicessebbek, melltüi sokkal ragyogóbbak mint *Radóé*... Különben igen jó indulatú fiatal fiskális és övé a leghatalmasabb kortes *Schmerhovszky* személyében. Kortestanyában kidobálástól nincs mit tartania.

Ha megválasztják egyedül *Hoványi Gézának* köszönheti, mert ő ellenezte legjobban jelöltetését.

Ifj. Moskovits Mór.

Bankigazgató jelölt és városatya jelölt egy személyben. Csakhogy míg az első majdnem biztos, a másik valószínűleg kétséges. Mert *Moskovits Mór* tervez, és *Ullman Izidor* végez. Különben híres egy szorgalmas férfiú. Ha száz keze volna, mindegyiknek akadna dolga. Az egyikkel élesztőt csomagolna, a másikkal szeszes hordót tölthetne, a harmadikkal gerstlit örölné, a negyedikkel kölest hámozna, az ötödiket a korpába mártaná, a hatodikkal az eczet

számlákat írnia, a hetedikkel az ökröket vakarná, és így menne tovább, s még egygyel a műtrágya gyárba piszkálna, mely «virágzó ipartelepen» az ő felügyelete alatt ijeszt a híres dán illat. S ehhez még most a «polgári takarékpénztár» leendő igazgatója. Na de mind erre azt mondja a híres katonavárosi kortes Rosenzveig:

Das ist alles ohne Bedeutung,
Hier hilft nur die Begleitung!
Csin! Csin! Csin!

Ennek a csin, csinnek a diplomáciában és a Katonavároson nem megvetendő szerepe van. A ki nem hiszi, kérdezze meg *Berger* Dánielt vagy *Szilágyi* Mórt.

SZIGLIGETI BANKETT.

Színhely a Fekete Sas földszinti étterme, ahol Hillinger Lipót pokolian befűttet, hogy feledtesse a délelőtti matyiné keserveit.

A társaságot Szigligeti kelleme és Hillinger bora ihleti. Savanyu ihlet!

Hillinger Lipót, daczára, hogy ő nem tagja a társaságnak, sőt egyik veje sem az, akiből pedig sok minden kitelik: nyájas mosolygással jár-kél a vendégek között.

Hamza Miska válogatott nótákat húz Szigligeti legszebb népszínművéből, a «Vén bakancsos és fia a huszár»-ból.

Az első felköszöntőt

Rádl Ödön

tartja:

Uraim és hölgyeim! Megfagyva bár, de törve nem, vagyunk itt jelen. A kor irányzata után a bor irányzata következik. Emelem poharam a társaságra (a társaság ijedten kapja a fejét az asztal alá) ne ijedjenek meg kérem! Nem akarom a mai matiné rendezőbizottságának a fejéhez vágni! (Mégkönnyebbülés.) Éljen Szigligeti Ede!

Sipos Orbán:

Azon egyletek közt, melyeket már életemben megalakítottam, legnehezebben alakult meg a Szigligeti-társaság! (Ugy van!) A t. tagok sehogy sem akartak megalakulni, de gondoltam: Megalakultok, ha belehaltok is! Kivánom a Szigligeti-társaságnak, hogy olyan nehezen bukják meg, mint a hogy megalakult! (Dühödten lelkes éljenzés.)

Gyémánt Jenő:

Tudjátok uraim, hogy minő nehéz a kezdet? tudom én. Lássák, kicsibe mult, hogy föl nem léptettek városatyának és kicsibe mult, hogy meg nem választottak. No de hát egyelőre még nem kandidáltak az irigyek! Sebaj! én azért jó étvágygal eszem a társaság jóvoltáért!

Dr. Váradi Zsigmond:

Kezdetben teremté az isten az eget és földet. Azután a napot, holdat és csillagokat. De a föld puszta volt és sivár: azért is teremté az isten a mindenféle füveket, fákat és városatyaságért csuszó mászó állatokat. Végre, hatodik nap teremté az embert. — Lám az uristen rosszul csinálta: teremtette volna meg legelőre *Sipos* Orbánt, ő megcsinált volna helyette mindent! Ámen!

Adorján Ármin:

Tisztelt társaság! Nem mondhatja senkise, hogy a társulat nem kedvező *auspitziumok* közt jött a világra! Ime, másodtitkára *Auspitz* Ármin; választmányi tagja *Adorján* Adolf! Emelem poharam *Auspitz* Emilre, aki tegnap született, de holnap már megjelenik egy tárczája a Szabadságban! (Éljenzés.)

CASTOR ÉS POLLUX.

Hollósy Dezső. Hallom Józsi, hogy városatyajelölt vagy. Hány voksod van már?

Paczauer József. (könnyekig meghatva.) Nincs, nincs, csak egy van, egy egyetlenegy — *Hollósy* Dezső.

A TISZTELT KÖZGYÜLÉSBŐL.

Méltóságteljesen hátratett kezekkel, révedező tekintettel jött *Komlóssy* Pál a pénteki közgyűlésre, és bánatos keserőséggel, méla nagy sóhajtással ment ki, szomoruan énekelve a bucsúdalt:

«Azt sem kérdem, sokáig élek-e?
Csak azt, hogy ide visszajövök-e?»

Mert ez volt az utolsó közgyűlés, a melyen azok a városatyák még résztvehettek, a kiknek a mandátumuk most lejárt.

És Isten tudja, hogy kinek a lejárátát fogja ma megint megújítani 6 évre a választó közönség.

*

Közgyűlés előtt a folyosón egész totalisateur alakult, a melyen fogadások történtek, hogy ki bukik, ki nem; közgyűlés után pedig nem egy ironikus ember volt, a ki így bucsúzott a lejárt mandátumu városatyáktól:

«No hát az isten áldjon meg. Ki tudja, mikor látunk itt megint?»

És miután a városatyák egyrésze bucsúzott ettől a nagy teremtől, a melyben 5 év alatt olyan sokszor jól aludt — szomorú volt az egész közgyűlés képe; a polgármester sem volt jelen, mert a hó miatt Budapesten rekedt, — pedig igazán örvendhetett volna a szive rajta, hogy milyen csendesesen viselik magukat a tisztelt bizottsági tagok ez egyszer.

Legfőlebb, ha a piacz-kérdés vert egy kis hullámokat. *Hlatky* és *Schütz* Albert hevesen támadták meg a főkapitányt, hogy miért nem akarja deczentalizálni a kofákat?

Vidámabb lett a hangulat a színházkérdésnél. A sok reminiscenzia ott rajzott a levegőben, és elégedett boldog mosoly himbálódzott az «ifjabb generáció» arczáról.

Leszkay vagy *Ditrói*? Ez volt a kérdéseknek nagy kérdése.

Hoványi Géza *Ditrói* mellett emelt buzogányt — de hatalmas ellenzéke támadt *Hillinger* Lipótban, a ki harsányan kiabált: «Nem kell *Ditrói*! Nem kell! — Miért kérdezte tőle *Várady* Zsiga. Hát roszt az ő társulata?»

— Roszt bizony, vágta vissza Lipót.

— És miért?

— Mert egyik sem akar nálam kosztolni. Hát van a kolozsváriaknak jó izlésük?

Dictum, factum, a pályázat ki lett hirdetve, egyelőre, csak egy évre. Most már vagy egy félszázadig mindig csak egy évre hirdetik a bódéra a pályázatot, mert az állandó színház legközelebb ugysis felépül.

NAGYVÁRADI KRÓNIKÁK.

Felolvasás a kereskedő ifjak körében.

— Dr. *Goldstein* Sándor «A Közegészség és ipar.» —

Őnök bizonyára kíváncsian jöttek ide, hogy miként fogom én felolvasásomban az egészséget az iparral összeköttetésbe hozni. Ime elbeszélék tapasztalatomból egy esetet.

Egy szabó bizonyos veszélyes betegségbe esett s engem hivatott.

— «Önök vigyázniuk kell s nem szabad mást enni mint levest és tejet, mert különben meghal.

— «De doktor ur, mondá nyögve én zsiros piritus akarok enni.

— «Akkor meghal! szoltam röviden s távoztam. Másnap midőn jövök, betegem jókedvűen fogad, meggyógyulva.

— «No ugy-e jobban van? Mert szót fogadott.

— «Dehogyan is fogadtam! mondá. A hogy el tetsetz menni, bejön a fiam egy darab zsiros kenyérel s én kérek tőle egy falatot. Azt megettem s úgy éreztem, hogy rosszul vagyok. No mondám most már így is úgy is meghalok, csináltattam a feleségemmel tizenkét darab zsiros piritust. Ezt megettem és meggyógyultam.

Felirtam tehát jegyzeteimbe, hogy ezen baj ellen egyedüli orvosság a piritus. Nemsokára szomszédom a suszter is megkapta a bajt. Hivatott: Egyék 12 darab piritust, mondám, meggyógyul. Meg is halt bele szerencsésen. Én pedig fölirtam jegyzetembe.

Ha szabó kapja ezen bajt egyék zsiros piritust, de ha suszter kapja, akkor ne egyék zsiros piritust.

Ilyen módon áll összeköttetésben a közegészség és az ipar.

NAGYVÁRADI KORTESNÓTÁK.

Olassiban.

Jaj de szűk a Bazár-szoros!
Mameluk szövetség szoros.
Nem lesz megválasztva soha,
Sem *Ehrlich* sem *Diós*, Soma,
Szegények!

Hlatky Endre azt izente
Hogy erős a regimentje.
Komlóssy az ő huszárja,
Bátran megy hát a csatába,
Megállj no!

Huzzál fogat *Dóry* Ferencz,
Mert voksot itt sohsem teremtsz.
Melléd mi nem sorakozunk,
Hiszen nem fáj rád a fogunk
Nem bizony!

Jaj be magas ez a vendégfogadó!
Van-e benne *Bozókyra* szavazó?
Ha nincs benne *Bozókyra* szavazó —
Dőljön össze ez a vendégfogadó!

*

Katonavároson.

Megállj *Ullmann*, megbánod,
Hogy a listát nem bántod.
Hogy nem kell *Markovics* Pál,
Pedig ő, hejh régen vár.

Vigye a listád a manó
Éljen soká *Ember Manó*;
Moskovicsnak van esze,
És főképen sok szesze.

Ez a város, végig sáros,
S főleg a Katonaváros;
Mit is csinálhatnánk már most
Megválasztjuk dr. *Róz* Jánost.

*

Ujvároson.

Ne szavazz, megesal a lista
Sok rajta a kálomista
Olyan kell nekünk, ki kiált
Éltessük dr. *Tóth* Mihályt
Abczug *Fleischhacker*!

Jó nadrágot varr *Weisz* Károly,
Foltot rak ő megládd bárhol.
Nem vagyunk azért mi libák,
Sokáig éljen *Milibák*!
A Jóska.

Sok embernél a voks a czél,
Ezért lép fel *doktor Atzél*.
De van már elég prókátor,
Inkább győjjön már egy kántor,
Vagy hát *Paczóer*!

A «BAGOLY» ÜZENETEI.

Kerxes Helyben. Kapuzárás után érkezett úgy a photo, mint a biographia, és sokkal hosszabb, mintsem hogy az illet a tizenkettedik órában közölhetnének. — **B. R.** Helyben. Ön csak most fedezte fel, hogy az a sok szerénynek hitt ember voljaképpen tolakodó stréber, a kik házalni járnak saját becses személyük megválasztatása érdekében. Ön naiv lélek lehet és nagyon optimista, ha ezt még csak most fedezte fel. — **K. R.** Tenke. Annak idején meg fogja tudni, egyelőre legyen türelemmel. — **Duhaj.** Helyben Egyetmást fel lehet belőle használni azt t. i. a mi uj — **P. P.** Bihar. Példabeszédek gyűjtésével nem foglalkozunk, Sirisaka Andornak tessék elküldeni Pécsre. Ő talan hasznukat veheti, mert foglalkozik vele. — **L. K. S.** Helyben. Hamlet, nem volt sohasem sirás, hanem igenis dán királyfi s ha jól emlékszünk volt egy izben valami dolga egy sirással. Innen lesz a tévedés. Hogy Banquó Koronára magyarosította a nevét, az még nem volt a hivatalos lapban. — **48-as.** Helyben. Ne tessék félreérteni tiszta szándékunkat. Mi Déry Jánost elvü 48-asnak, becsületes törekvő kereskedőnek, és szókimondó egyenes jellemű embernek ismerjük és ilyennek is akartuk feltüntetni. Ha önt a satyrikus megjegyzések megtevesztették, azt nagyon sajnáljuk. — **Jonathan.** Helyben. Ncm közölhetjük, mert a sok porzótól nem tudjuk elolvasni az irást. Mikroskoppummal pedig nem rendelkezünk.

Felelős szerkesztő: FEHÉR DEZSŐ.

Főmunkatárs: SAS EDE.

Kiadótulajdonos: LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA.

DICSŐ MAGYAROK!

Aki fázik hideg télen,
Kinek befagyott a kedve,
Akire nagy adót sóznak:
Ne legyen elkeseredve!

Akit arra szólítanak fel,
Hogy egy uj egyletbe lépjen:
Ne legyen elszontyolodva,
Túrje el a csapást szépen!

Kinek nyelves az anyósa
S kikapós a felesége,
Akit százan készülnek már
Gratulálni az ujévre.

Ne legyen bús azért senki,
Itt a «BAGOLY» vidításra.
Meghozza ez a jó kedvét,
És csak «két pengő» az ára.

*

A «BAGOLY» Biharmegye és Nagyvárad közkedvelt élcslapja, minden héten csinos illusztrációkkal és neveltető tartalommal jelenik meg.

Előfizetési árak:

Egész évre	--- -- -- -- --	8 forint.
Fél évre	--- -- -- -- --	4 >
Negyed évre	--- -- -- -- --	2 >

Az előfizetési pénzek a «BAGOLY» kiadóhivatalának (Uri-utca 702.) czimzendők.